

Publicerad 2005-07-26 13:06 av Rublev

Den sista natten

Mörkret döljer det svarta han burit
allt sedan sveket.
Rädd vandrade han.
I skam flydde han.

Nu, framme vid porten
sliter han sönder bördan.
Naken, dröjande.
En sista gång ska han utlämna sig.

Oformlig smyger skuggan in.
Skaver sig genom den trånga porten.
Utanför, nedstucken där rosor doftat,
vissnar den vita käppen.

Främlingen famlar, trevar.
Glashuset skälver.
Klumpig, vaggande, blödande
dansar han från rum till rum.

Krossat splitter skär djupt in i nakna fötter.
Starkt skär hans rop genom vanmakten
upp mot vintergatan.

Djupt niger nattens stjärnor
för morgonrodnaden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rublev med Poeter.se id #3762 innehar upphovsrätten